

РЕШЕНИЕ

№ 2523

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Г, в закрито заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Кюркчиев

Членове: Гергана Коюмджиева
Биляна Магделинова

като разгледа докладваното от Биляна Магделинова Въззивно гражданско дело № 20221100508320 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 - 438 от ГПК.

Образувано е по жалба на В. Д. С. срещу разпореждане от 06.04.2022г., постановено по изп. дело № 20088410401194 по описа на ЧСИ Н.М. с рег. № 841 на КЧСИ, с което е оставено без уважение искане за прекратяване на производството по изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

В жалбата са изложени съображения, че са налице предпоставките на посочената разпоредба за прекратяване на изпълнителното производство, както и че обжалваният отказ е немотивиран. Жалбоподателката твърди, че изпълнителното дело е образувано по молба от 14.11.2008г. На 18.05.2018г. е подадена молба за неговото възобновяване и насрочване публична продан на недвижим имот. На 21.05.2020г. е подадена идентична молба за възобновяване на изпълнителното дело и насрочване на публична продан. Следващото изп. действие, поискано от вискателя е на 03.08.2020г., поради което счита, че в периода от 21.05.2018г. до 21.05.2020г. е изтекъл период по-дълъг от две години, в който е налице бездействие на вискателя.

Вискателят „Б. ДСК“ ЕАД не изразява становище по жалбата.

По реда на чл. 436, ал. 3 ГПК ЧСИ М. излага съображения за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, като взе предвид представените доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по изп. дело № 20088410401194 по описа на ЧСИ М. е образувано по молба на „Б. ДСК“ ЕАД от 14.11.2008г., с която е възложено извършване на действия по

чл.18 от ЗЧСИ. С разпореждане на ЧСИ от 20.01.2009г. е насрочен опис на недвижим имот. На 18.02.2009г. е извършен опис на недвижим имот и е съставен протокол. С разпореждане от 10.03.2009г. е насрочена публична продажба на недвижим имот. С протокол от 24.03.2009г. е приета публичната продажба за нередовно разгласена. С протокол от 08.05.2009г. е обявена публичната продажба за нестана поради неявяване на купувачи. С молба № 15132, на която не се чете вх.номер и дата на подаване, е поискано от вискателя извършване на нова публична продажба. С разпореждане на ЧСИ от 20.05.2009г. е насрочена нова публична продажба. С молба от 08.02.2010г. е поискано спиране на изпълнителното дело и насрочената публична продажба на основание чл.432, т.2 от ГПК. С постановление от същата дата производството е спряно. С молба от 30.03.2010г. е поискано възобновяване на изпълнителното дело, след което е възобновено и е насрочена нова публична продажба. С постановление от 30.05.2012г. на ЧСИ изпълнителното производство е спряно на основание чл.432, т.7 от ГПК във връзка с чл.638 от ТЗ. С молба от 14.05.2015г. е поискано възобновяване на производството, която е уважена и с постановление от същата дата делото е възобновено и е насрочен опис на недвижим имот. С постановление от 14.03.2016г. е спряно изпълнителното дело на основание чл.432, т.2 от ГПК, след което е възобновено по молба от 10.04.2017г.

За процесния период, очертан в жалбата, се установява, че с постановление от 11.04.2017г. делото е спряно на основание чл.432, т.2 от ГПК. На 18.05.2018г. е подадена молба за възобновяване, за изготвяне на нова оценка и насрочване на публична продажба на ипотекирания в полза на банката недвижим имот. На 21.05.2018г. е подадена нова идентична молба за възобновяване на производството по делото, което е възобновено с постановление от 21.05.2018г. С разпореждане от същата дата е насрочен опис на недвижим имот на 18.09.2018г., който е извършен, видно от протокол от същата дата и е назначено вещо лице за изготвяне на оценка на имота. На 15.11.2018г. е подадена молба от вискателя да не се насрочва публична продажба на недвижимия имот във връзка с предстоящо сключване на извънсъдебно споразумение с длъжника. Идентична молба е подадена на 16.11.2018г. С молба от 10.12.2018г. е поискано спиране на изп.производство във връзка със сключено извънсъдебно споразумение. Към молбата е приложено подписаното споразумение, от което се установява, че В. С. е признала размера на дълга от 44 342,38евро и 4103,87лева съдебни разноси и е поела задължение, считано от м.декември 2018г. да заплаща на кредитора до 28-мо число на всеки месец в продължение на 12 месеца сумата от 195евро, както и да погасява по-големи суми и да заплаща всички разноси по изпълнителното дело.

С постановление от 10.12.2018г. е спряно производството на основание чл.432, т.2 от ГПК. С молба от 03.08.2020г. е поискано извършване на справка за актуални банкови сметки на длъжника. С молба от 27.08.2020г. е поискано възобновяване на изпълнителното дело, поради неизпълнение на сключеното споразумение от длъжника и е поискано насрочване на публична продажба. На 19.07.2020г. е подадена идентична молба за възобновяване на производството по делото. Липсва произнасяне на ЧСИ по посочените молби. На 15.10.2021г. е поискано прехвърляне на делото на ЧСИ Милчева, която е оттеглена с молба

от 08.12.2021г. и е направено искане за продължаване на производството и насрочване на публична продажба. С постановление от 09.12.21г. делото е възобновено. С молба от 04.01.2022г. е направено искане от длъжника за прекратяване на делото на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. С постановление от 10.01.2022г. е отказано прекратяване на делото, като е прието, че не са налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащо на обжалване постановление на ЧСИ съобразно чл. 435, ал.1, т.3 от ГПК, с което не е уважено искане на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.433, ал.1, т.8 ГПК изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. С ТР №2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено, че прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. „перемпция” настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правнорелевантни факти. За преклузивния срок по чл.433, ал.1, т.8 КЗ, по силата на самия закон, имат значение действията на вискателя – искане от негова страна, отправено до съдебния изпълнител, за извършване на изпълнителни действия. Това е така, защото за разлика от съдебното производство, в изпълнителния процес давността не спира да тече и вискателят има нужда да го поддържа висящ чрез свои действия, като иска извършване на изпълнителни действия и внася съответните такси и разноски за това.

За произнасяне по частната жалба съдът следва да вземе предвид установените факти по движение на изпълнителното дело за процесния период, за който се твърди, че е налице бездействие от страна на вискателя за период повече от две години. Както е посочено по-горе, установява се, че с молба от 18.05.2018г. е поискано възобновяване на спряното на основание чл.432, т. 2 от ГПК изпълнително дело и извършване на конкретни изп.действия за оценка и публична продажба на ипотекирания в полза на банката недвижим имот. Не се установява ЧСИ да се е произнесъл по това искане и да е възобновил производството, поради което на 21.05.2018г. е подадена нова идентична молба, във връзка с която е възобновено изп.дело и с разпореждане от 21.05.2018г. е насрочен опис на недвижимия имот, след което са изпратени призовки и съобщения, назначена е и изготвена оценителна експертиза. На 15.11.2018г., 16.11.2018г. и 10.12.2018г. са подадени молби от вискателя за спиране на делото поради сключено споразумение, като с постановление от 10.12.2018г. същото е спрян.

Със споразумението длъжникът е признал размера на дължимата сума по изпълнителното дело и е поел задължение за разсрочено плащане на равни вноски в 12-месечен срок, считано от месец декември 2018г. На 03.08.2020г. е поискано да се извършат нови справки за актуални сметки на длъжника, а с молба от 27.08.2020г. е поискано възобновяване на изп. производство поради неизпълнение на споразумението от длъжника. Идентична молба е

подадена на 19.07.2021г. и на 08.12.2021г., като на 09.12.2021г. производството е възобновено.

Следва да се вземе предвид съдебната практика обективирана в решение № 45/30.03.2017 г. по т.д. № 61273/2016 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, споделяна от настоящия съдебен състав, според която „спиране на изпълнението, когато това става по искане на вискателя не се отразява на течението на срока по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. В изпълнителния процес давността не спира, защото кредитора може да избере дали да иска нови изпълнителни действия, тъй като все още не е удовлетворен или да не иска нови изпълнителни способности. Да се допусне в хипотезата на спиране на изпълнителното производство по искане на вискателя да се спира и течението на срока по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК означава да се предостави на вискателя неоправданата възможност да поддържа изпълнителното производство в състояние на безкрайна висящност, включително и чрез периодично искане за спиране на изпълнението, след което започва да тече нов срок по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Нормата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК представлява санкция за бездействието на вискателя. Тази норма ще се обезмисли, ако се спре течението на срока по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК при спиране на изпълнението по искане на вискателя.“

В тази връзка се установява, че с молба от 21.05.2018г. вискателят е поискал възобновяване на спряното на основание чл.432, т. 2 от ГПК изпълнително дело и извършване на конкретни изп.действия за оценка и публична продан на ипотекирания в полза на банката недвижим имот, с което е прекъснат срока по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК и е започнал да тече нов срок. На 15.11.2018г., 16.11.2018г. и 10.12.2018г. са подадени молби от вискателя за спиране на делото поради сключено споразумение, като с постановление от 10.12.2018г. същото е спряно, след което на 03.08.2020г. е поискано да се извършат нови справки за актуални сметки на длъжника, а с молба от 27.08.2020г. е поискано възобновяване и насрочване на опис и публична продан на недвижим имот.

Според решение № 37/24.02.2021г. на Върховният касационен съд, IV-ГО, по гр.д. № 1747/2020г., постановено по реда на чл.290 от ГПК “Двугодишният срок за перемпция започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение (включително доброволно, напр. по постигнато споразумение между страните), т.е. осъществяването на всички поискани способности е приключило (успешно или безуспешно) или поисканите не могат да се осъществяват по причина, за която вискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така осуетява неговото прилагане.

В случая се установява, че вискателят е поискал спиране на изпълнителното производство с молби от 15.11.2018г., 16.11.2018г. и 10.12.2018г., мотивиран от сключено споразумение, с което длъжникът е признал вземането и е поел задължение за погасяването му на равни вноски за период от 12 месеца, считано от декември 2018г. С оглед дадените указания по прилагане на закона в горепосоченото решение на ВКС следва да се приеме, че в периода, в който е действало и е изпълнявано сключеното споразумение не е налице бездействие от страна на вискателя по смисъла на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, тъй като през този период са

извършвани действия по доброволно изпълнение от страна на длъжника, наличието на които не предполага искания от страна на вискателя за извършване на действия за принудително събиране на вземането. В същото време вискателят има интерес да запази всяко изпълнителното производство, а не да го прекрати на чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК, тъй като ще има възможност да продължи изпълнителните действия в случай на неизпълнение на сключеното споразумение, което да доведе до пълно погасяване на дълга.

С оглед установените факти съдът приема, че е неоснователно твърдението на жалбоподателката за бездействие на вискателя за период по-дълъг от две години, а именно от 21.05.2020г., когато е възобновено изп.дело, до 03.08.2020г., когато е извършено следващото изп.действие, поради което към датата на подаване на молбата за прекратяване на производството на 04.01.2022г., не са били налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, поради което жалбата следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на В. Д. С. срещу разпореждане от 06.04.2022г., постановено по изп. дело№ 20088410401194 по описа на ЧСИ Н.М. с рег.№ 841 на КЧСИ, с което е оставено без уважение искане за прекратяване на производството по изпълнителното дело на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____